

**MINISTARSTVO POMORSTVA PROMETA I
INFRASTRUKTURE**

NACRT

**PRIJEDLOGA
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PLOVIDBI I LUKAMA UNUTARNJIH VODA**

Zagreb, prosinac 2013.

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLOVIDBI I LUKAMA UNUTARNJIH VODA

I USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda sadržana je u odredbama članka 2. stavaka 4. alineje 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj: 85/10- pročišćeni tekst).

II OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM I POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o plovidbi i lukama unutarnjih voda (Narodne novine br. 109/07, 132/07 i 51A/13) uređuje se plovidba unutarnjim vodama Republike Hrvatske, sigurnost plovidbe unutarnjim vodama, način upravljanja vodnim putovima, pravni status, razvrstaj i način upravljanja lukama i pristaništima, status lučkih područja i rad lučkih uprava unutarnjih voda, materijalno-pravni odnosi glede plovila, postupci upisa plovila, prijevoz i ugovaranje prijevoza, plovidbene nesreće, ustroj i rad lučkih kapetanija i nadzor, te druga pitanja koja se odnose na plovidbu i luke unutarnjih voda.

Zakon o plovidbi i lukama unutarnjih voda stupio je na snagu je 2007. godine. Prilikom donošenja Zakona isti je bio usklađen s pravnom stečevinom Europske unije i to na način da su u Zakon bile „ugrađene“ direktive Europske unije iz nadležnosti unutarnje plovidbe tako da je njihovim prenošenjem omogućeno postizanje cilja propisanog pojedinom direktivom.

Donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda (u daljnjem tekstu: Zakon) prvenstveno je uvjetovano potrebom usklađivanja Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda sa Zakonom o koncesijama (Narodne novine br. 143/12).

Naime, Hrvatski sabor je 7. prosinca 2012. donio novi Zakon o koncesijama, koji je stupio na snagu 28. prosinca 2012. a kojim se uvodi niz unaprjeđenja u odnosu na Zakon o koncesijama iz 2008. godine. Novi Zakon o koncesijama uvodi određene izmjene u odnosu na definiciju svake od vrsta koncesija, a ujedno se u definicije koncesija uvodi pojam operativnog rizika kao sastavnog elementa projektnoga ugovornog odnosa. Nadalje, uvodi i odredbe kojima se uređuju imovinskopравни odnosi. Propisuju se i opće studije opravdanosti davanja koncesije u skladu s međunarodnom praksom. Dokumentacija za nadmetanje objavljivat će se uz Obavijest o namjeri davanja koncesije u Elektroničkom oglasniku javne nabave. Nadalje, novi Zakon o koncesijama, kao što je to uređivao i onaj iz 2008., uređuje pitanje koncesija

koje čine dio projekta javno-privatnog partnerstva. Predviđa se i uvođenje standardnih obrazaca, a primjenom Elektroničkog oglasnika cijeli se sustav informatizira i čini jednostavnijim. Predviđa se i mogućnost davanja koncesija na zahtjev, a koja se limitira na određene situacije, ponajprije kod dodjela manjih koncesija kao sastavnog dijela većega koncesijskog projekta.

Hrvatsko pravo sada, sukladno regulativi EU, a i našom pravnom praksom, poznaje tri vrste koncesija:

- a) Ugovor o koncesiji za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra jest ugovor čiji je predmet korištenje općeg ili drugog dobra za koje je zakonom određeno da je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku.
- b) Ugovor o koncesiji za javne radove jest ugovor istovjetan ugovoru o javnim radovima (u smislu propisa kojim se uređuje javna nabava), a razlikuje se samo u činjenici da se naknada za radove koji će se obaviti sastoji samo od prava na iskorištavanje tih radova ili od tog prava, zajedno s plaćanjem od strane davatelja koncesije.
- c) Ugovor o koncesiji za javne usluge jest ugovor istovjetan ugovoru o javnim uslugama (u smislu propisa kojim se uređuje javna nabava), a razlikuje se samo u činjenici da se naknada za pružene usluge sastoji samo od prava na iskorištavanje tih usluga ili od tog prava, zajedno s plaćanjem od strane davatelja koncesije.

Gore navedeno traži da se postojeći Zakon o plovidbi i lukama unutarnjih voda, koji poznaje institut „odobrenja“ (koja po svojoj pravnoj prirodi imaju bitne sastojke ugovora o koncesiji) prilagodi odredbama Zakona o koncesijama. Pri tome treba uzeti u obzir da prilagodba Zakonu o koncesijama ujedno znači i prilagodbu propisima o javno-privatnom partnerstvu te javnoj nabavi. Naime, sam Zakon o koncesijama čini svojevrstu cjelinu sa Zakonom o javno-privatnom partnerstvu (Narodne novine, br. 78/12) te Zakonom o javnoj nabavi (Narodne novine, br. 90/1 i 83/13).

Prijedlog Direktive o ugovorima o koncesiji (Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the Award of Concession Contracts) prema kojoj je izrađen i hrvatski Zakon o koncesijama snažno naglašava da treba omogućiti modele javno-privatnog partnerstva u koncesioniranim djelatnostima, a ne planirati velike infrastrukturne projekte samo temeljem javnog (proračunskog) financiranja. Predlagatelj je imao u vidu što je više moguće osigurati privatno financiranje razvoja luka i pristaništa, te su u tom smislu predložena i nova zakonska rješenja.

Nadalje, kod davanja koncesija uvelike se koriste propisi o javnoj nabavi – kako u pogledu postupka davanja koncesija, tako i pitanju određivanja nadležnog tijela za rješavanje o žalbama – Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave nadležna je za rješavanje o žalbama u vezi s postupcima davanja koncesija. Ovo je također jedan od razloga primjene zakonske regulative.

Za razliku od prijašnjih propisa (posebno Zakona o koncesijama iz 2002. godine koji je rješavao samo osnove, a praktično cjelokupnu regulaciju koncesija ostavljao posebnim (sektorskim) propisima, sadašnji Zakon o koncesijama osim što općenito definira što koncesija jest i gdje se primjenjuje predstavlja i potpuni postupovni (procesni) zakon. Njime se uređuju postupci davanja koncesija, ugovor o koncesiji, prestanak koncesije, pravna zaštita u postupcima davanja koncesije, politika koncesija, te druga pitanja u vezi s koncesijama.

Temeljem svega navedenog pitanja koncesija treba danas urediti bitno drugačije nego što je to bilo s institutom „odobrenja“ prema Zakonu o plovidbi i lukama unutarnjih voda iz 2007., pa i koncesija prema Zakonu o lukama unutarnjih voda iz 1998. godine, koji je i poznao institut „koncesije“ (od kojih su mnoge još uvijek na snazi). Nova pravna regulacija koncesija omogućava da se u posebnom (sektorskom) zakonu ne moraju više regulirati procesna pitanja vezana za davanje, nadzor i oduzimanje koncesija, već samo ona materijalnopravna, koja se tiču konkretnih koncesija u određenom području, konkretno ovdje u lukama i pristaništima unutarnjih voda. To je učinilo suvišnim postojeće postupovne odredbe o davanju i oduzimanju odobrenja.

Sektorski zakon, dakle Zakon o plovidbi i lukama unutarnjih voda sada mora sadržavati i elemente potrebne za davanje koncesije koje predviđa Zakon o koncesijama. Primjerice, to su elementi potrebni za izradu dokumenata potrebnih u predpostupku davanja koncesije, uključivo i političke smjernice razvoja djelatnosti. Ovakvi zahtjevi tražili su ozbiljnu prilagodbu propisa koji reguliraju pravno uređenje luka unutarnjih voda u Republici Hrvatskoj.

U odnosu na postojeći Zakon o plovidbi i lukama unutarnjih voda važno je napomenuti da je zbog koncesijskih odnosa, ali i zaštite luka i vodnih putova u smislu resursa koje predstavljaju za održavanje i razvoj unutarnje plovidbe, ovim Zakonom bilo potrebno jasnije urediti klasifikaciju i podjelu luka i pristaništa. Dakle, uvođenje koncesijskih odnosa zahtijevalo je potpunu prilagodbu odredbi postojećeg Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda i odnosa u lukama i pristaništima s obzirom na vrstu koncesija i aktualno stanje na unutarnjim vodama, a u svrhu zaštite luka i vodnih putova kao dobra od posebnog značaja za Republiku Hrvatsku, čija zaštita u smislu javnog interesa je u potpunosti u nadležnosti ovoga Zakona. Odredbe postojećih podzakonskih akata također je bilo potrebno djelomično ugraditi u prijedlog ovog Zakona tamo gdje se njima uređuju pitanja koncesija i koncesijskih odnosa jer tako propisuje Zakon o koncesijama.

Sveukupno, predlažu se izmjene i dopune Zakona o plovidbi unutarnjih voda koje ne samo da predstavljaju prilagodbu postojećem pravnom okviru koncesija, javno-privatnog partnerstva i javne nabave, već i predstavljaju suvremen okvir za budući razvoj luka i pristaništa unutarnje plovidbe.

Nadalje, Zakonom se predlaže potpuno nova, preciznija definicija plutajućih objekata i uvodi se novi pojam malih plutajućih objekata. Definiraju se uvjeti koje moraju zadovoljiti plutajući objekti kako bi bili sposobni za određenu namjenu na određenoj lokaciji. Također je predviđeno i donošenje podzakonskog akta koji će detaljnije regulirati materiju plutajućih objekata. Jedan od uvjeta za prvi upis u očevidnik plutajućih objekata, kao i do sada, jest ishodenje lokacijske dozvole, dok to nije slučaj sa malim plutajućim objektima (to su plutajući objekti čija je istisnina manja od 15 tona, jednostavne konstrukcije, ugrađene opreme ili postrojenja snage do 8kW) za čiji je prvi upis predviđeno priložiti mišljenje nadležnog upravnog tijela iz područja prostornog uređenja u smislu da postavljanje malog plutajućeg objekta nije u suprotnosti sa dokumentima prostornog uređenja.

Zakonom se također uvodi institut „Ugovora o agentiranju u brodarstvu“. To je institut kojim se brodarski agent, na temelju opće ili posebne punomoći, obvezuje u ime i za račun nalogodavatelja obavljati poslove pomaganja, zastupanja i posredovanja i ostale brodarske agencijske poslove kao npr. prihvaćanje i otpremanje brodova, opskrba zalihama, briga o posadi i putnicima, posredovanje prilikom

sklapanja ugovora o iskorištavanju brodova itd. dok se nalogodavatelj obvezuje broderskom agentu nadoknaditi troškove i platiti nagradu. Pravno gledajući iz poslova agentiranja nastaju dva odnosa; jedan između agenta i nalogodavatelja a drugi između agentovog nalogodavatelja i osobe sa kojom je agent u izvršavanju naloga zaključio ugovor ili ostvario neki drugi pravni odnos. Važno je napomenuti da između agenta i osobe s kojom je agent, u izvršavanju naloga, zaključio ugovor ili ostvario neki drugi pravni odnos ne nastaju nikakva prava niti obveze jer agent radi u ime i za račun svog nalogodavca. Ukoliko agent izričito ne navede da nastupa u svojstvu agenta, tek tada se može smatrati da radi u svoje ime i za svoj račun, u odnosu na osobu koja je u dobroj vjeri. Brodarski agent obvezan i ovlašten upotrebom dužne pažnje dobrog gospodarstvenika u granicama danog ovlaštenja, obavljati poslove koji su potrebni ili uobičajeni za izvršenje dobivenog naloga.

U Zakonu o plovidbi i lukama unutarnjih voda naslov Dijela osmog Glave II bio je „Kaznene odredbe“. Ovim izmjenama i dopunama predlaže se primjereniji naziv spomenute glave jer se o plovidbenim prekršajima rješava u prekršajnom postupku u kojemu se izriču i primjenjuju prekršajne sankcije. Također se smanjuju preveliki rasponi propisanih novčanih kazni i njihova visina, na način da se u više članaka predlažu umanjeni najniži i najviši iznosi. Time se omogućava vođenje žurnog prekršajnog postupka protiv fizičkih osoba te za lakše prekršaje i protiv pravnih osoba, što će u konačnici doprinijeti većoj efikasnosti i ekonomičnosti postupka bez povrede načela zakonitosti. Predložena rješenja u potpunosti su usklađena sa Prekršajnim zakonom, članci su nomotehnički poboljšani, zakonski opisi prekršaja su precizirani i jasniji te usklađeni sa materijalnim odredbama Zakona. Zahvaljujući izmjenama materijalnih odredbi onemogućeno je sankcioniranje radnji prekršaja po dvije pravne kvalifikacije, što je dosada bilo moguće. Zahvaljujući redefiniranju pojma „plovilo“ napravljena je jasna razlika između plovidbenih prekršaja u svezi sa plovilom (čitaj: brodom) glede zapovjednika, članova posade i osoba zaduženih za nadzor plutajućeg objekta od onih koji se odnose na mala plovila (čamce i male plutajuće objekte) glede njihovih vlasnika i osoba koje upravljaju njima. S tim u svezi, izmijenjen je članak 235. koji je do sada praktično bio tzv. blanketna norma i dodana su tri nova članka u kojima je znatno snižena visina novčanih kazni i propisani raspon kazni. Ovo je omogućeno izmjenama i dopunama odredbi glave V Zakona. Dopune 13. i 181. članka Zakona dovele su do potrebe dodavanja još dva članka kojima se propisuju prekršaji i to su članci 238. A i 239 B.

Uz gore navedene intervencije u Zakon o plovidbi i lukama unutarnjih voda, predloženim izmjenama i dopunama pojedine odredbe su propisane jasnije i detaljnije, odnosno poboljšana je njihova pravna formulacija, a također su još izvršene i pojedine ispravke uočenih grešaka, kao i nomotehnička i jezična usklađenja.

III OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona neće biti potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLOVIDBI I LUKAMA UNUTARNJIH VODA

Članak 1.

U Zakonu o plovidbi i lukama unutarnjih voda («Narodne novine» br. 109/07, 123/07 i 51A/13) u članku 4. u točki 1. riječ: „kojim“ zamjenjuje se riječima: „na kojima“.

Iza točke 1. dodaje se točka 1.a koja glasi:

„1.a *unutarnja plovidba* je plovidba koja se obavlja na unutarnjim vodama“.

U točki 2. riječi :“klasificiran i“ brišu se.

Iza točke 3. dodaje se točka 3.a koja glasi:

„3.a *plovni objekt* je objekt namijenjen za plovidbu ili plutanje unutarnjim vodama. Plovni objekti su sve vrste plovila, čamac, plutajućih objekata i plutajućih tijela.“.

Točka 4. mijenja se i glasi:

„4. *plovilo* je brod ili plutajuće postrojenje,“.

Iza točke 4. dodaju se točke 4.a i 4.b koje glase:

„4.a *brod*,u unutarnjoj plovidbi, je plovilo namijenjeno isključivo ili pretežno za plovidbu unutarnjim plovnim putovima, duljine (L) 20 metara ili više; čiji je umnožak duljine (L), širine (B) i gaza (T) zapremina od 100 m³ ili više; namijenjeno za prijevoz više od 12 putnika; tegljač i potiskivač bez obzira na duljinu, širinu i istisninu,“.

„4.b *plutajuće postrojenje* je plutajuća konstrukcija koja nosi radni uređaj kao što su dizalica, elevator, oprema za jaružanje, stroj za zabijanje stupova (pilona, talpi i sl.),“.

U točki 6. riječ: “državno“ zamjenjuje se riječima:“od države ovlašteno“, a riječi:“osim vojnog plovila” dolaze iza zgrade na kraj rečenice.

U točki 9. riječi: “plovilo konstruirano i opremljeno“ zamjenjuju se riječima: “izletnički brod ili brod s kabinama, izgrađen i opremljen“.

Točka 10. mijenja se i glasi:

„10. *plutajući objekt* je svaka plutajuća konstrukcija koja, u pravilu, nije namijenjena za pomicanje, kao što je pristan, gat, bazen, kućica na vodi, stambena lađa, pontonski most, pontonska marina, plutajući ugostiteljski objekt, plutajući dok i sl,“.

Iza točke 10. dodaju se točke 10.a i 10.b koje glase:

„10.a *mali plutajući objekt* je plutajući objekt čija je istisnina manja od 15 tona, jednostavne konstrukcije, ugrađene opreme ili postrojenja snage do 8 kW,“.

„10.b *plutajuće tijelo* je splav ili druga konstrukcija sposobna za plovidbu, a koja nije plovilo, plutajući objekt ili čamac,“.

Točka 11. mijenja se i glasi:

„11. *čamac* je plovni objekt namijenjen za plovidbu unutarnjim vodama, koji nije brod, čija je duljina veća od 2,5 metara ili ukupne snage porivnih strojeva veće od 5 kW,“.

U točki 12. iza riječi: „s“ dodaju se riječi: „na suprotnim obalama“.

Iza točke 12. dodaje se točka 12.a koja glasi:

„12.a *skela* je plovni objekt namijenjen prijevozu osoba i stvari s jedne na drugu obalu unutarnjih voda,“.

U točki 18. iza riječi: „je plovilo“ dodaju se riječi: „ili čamac“.

U točki 19. iza riječi: „je plovilo“ dodaju se riječi: „ili čamac“.

U točki 20. iza riječi: „je plovilo“ dodaju se riječi: „ili čamac“.

Iza točke 24. dodaje se točka 24.a koja glasi:

„24.a *vlasnik plovnog objekta* je osoba koja je kao vlasnik upisana u odgovarajući upisnik, odnosno očevidnik plovnih objekata,“.

Iza točke 26. dodaje se točka 26.a koja glasi:

„26.a *brodarski agent* je pravna osoba koja je registrirana za obavljanje agencijskih djelatnosti u brodarstvu i koja u ime i za račun nalogodavatelja obavlja agencijske poslove u brodarstvu,“.

U točki 31. iza riječi „tehnološkoj vezi“ točka se briše i stavlja se zarez a riječi: „U smislu ovoga Zakona luka predstavlja luku otvorenu za javni promet,“ brišu se.

Iza točke 31. dodaje se točka 31.a koja glasi:

„31.a *tovarište* je dio vodnog puta i s njim neposredno povezani kopneni prostor izvan područja luke ili pristaništa koji je namijenjen privremenom obavljanju prekrcajnih operacija za osobne potrebe“.

U točki 33. riječi: „posebna vrsta pristaništa“ zamjenjuju se riječima: „objekt sigurnosti plovidbe“.

Iza točke 34. dodaje se točka 34.a koja glasi:

„34.a *pristanišno područje* je područje pristaništa kojim upravlja upravitelj pristaništa a koje se koristi za obavljanje lučkih djelatnosti.“

U točki 35. iza riječi: „akvatorij“ dodaje se riječ: “je“.

U točki 37. iza riječi: „luke“ dodaje se riječ: “je“.

Iza točke 37. dodaje se točka 37.a koja glasi:

“37.a *upravitelj pristaništa* je lučka uprava odnosno svaka osoba koja upravlja pristaništem,”.

U točki 38. iza riječi: „lučke usluge“ dodaje se riječ: “su“.

U točki 39. iza riječi: „operater“ dodaje se riječ: “je“.

U točki 40. iza riječi: „korisnik“ dodaje se riječ: “je“.

Točka 41. briše se.

U točki 42. iza riječi: „boksaza“ dodaje se riječ: “je“.

U točki 43. iza riječi: „prekrcaj za osobne potrebe“ dodaje se riječ: “je“.

Točka 44. mijenja se i glasi:

„44. *Riječni informacijski servisi (RIS)* su usklađeni informacijski i komunikacijski sustavi za podršku upravljanja prometom i prijevozom u unutarnjoj plovidbi te njihovu vezu prema ostalim vidovima prometa,”

U točki 49. iza riječi: „ozbiljan poremećaj tržišta“ dodaje se riječ: “je“.

U točki 50. riječi: „dozvola za ukrcaj“ brišu se.

Članak 2.

U članku 6. stavku 3. riječ: „akte“ zamjenjuje se riječima: „naredbe i odluke“.

Članak 3.

Iza članka 10. dodaje se članak 10.a koji glasi:

„Članak 10.a

- (1) Tijekom plovidbe svako plovilo mora cijelo vrijeme ploviti sigurnom brzinom.
- (2) Plovila ne smiju biti natovarena preko oznake najvećeg dopuštenog uronjenja.
- (3) Teret ne smije dovesti u opasnost stabilnost ili čvrstoću trupa plovila niti ograničavati izravan ili neizravan pogled na udaljenosti većoj od 350 m ispred plovila ili sastava u plovidbi, niti bočni pogled i pogled po krmu plovila.

(4) Plovila za prijevoz putnika ne smiju ukrcati veći broj putnika od onog koji je dopušten od strane nadležnog tijela. Brza plovila za prijevoz putnika ne smiju ukrcati veći broj putnika od broja raspoloživih sjedišta na plovilu.

(5) Na plovilima koja obavljaju prijevoz opasnih tvari, a dužna su imati posadu, mora se nalaziti jedan član posade koji je stručno osposobljen u skladu sa važećim propisima o prijevozu opasnih tvari unutarnjim vodama.

(6) Kada posebne okolnosti to zahtijevaju, na plovilu se mora postaviti promatračka postaja ili postaja za osluškivanje radi izvještavanja zapovjednika i kormilara.“

Članak 4.

Iza članka 11. dodaje se članak 11.a koji glasi:

„Članak 11.a

(1) Plovila, izuzimajući plovila u potiskivanom sastavu osim potiskivača i neka tegljena plovila u čvrsto povezanom sastavu, moraju imati stručno osposobljenog zapovjednika.

(2) Za vrijeme plovidbe zapovjednik se mora nalaziti na plovilu, a zapovjednik plovnog postrojenja uvijek mora biti na plovilu dok ono obavlja radove.

(3) Svaki plutajući objekt mora biti pod nadzorom jedne ovlaštene osobe. Ta osoba ili vlasnik ili brodar su na plutajućem objektu odgovorni za poštivanje važećih plovidbenih propisa jednako kao zapovjednik plovila.

(4) U slučaju privezanih ili usidrenih plovnih objekata koji nemaju zapovjednika, za poštivanje važećih propisa odgovorni su brodar ili vlasnik plovnog objekta i osoba zadužena za stražu i nadzor plovnog objekta.

(5) Članovi posade pri izvršavanju svojih dužnosti moraju izvršavati zapovijedi koje im izdaje zapovjednik.

(6) Član posade koji samostalno u smjeni upravlja plovilom (određuje pravac i brzinu, manevrira i sl.) odgovara u tom pogledu isto kao zapovjednik plovila.

(7) Sve druge osobe koje se nalaze na plovnom objektu moraju izvršavati zapovijedi koje im izdaje zapovjednik u cilju sigurnosti plovidbe i reda na plovnom objektu.

(8) Zapovjednici plovnih objekata i osobe pod čijim se nadzorom nalaze plutajući objekti, dužni su pridržavati se posebnih uputa koje daju ovlašteni službenici nadležnih lučkih kapetanija i Ministarstva u cilju omogućavanja sigurne i uredne plovidbe.

(9) Zapovjednici plovila su dužni poštivati privremene mjere i odredbe koje donose i objavljuju nadležne lučke kapetanije u cilju osiguranja sigurnosti i reda u plovidbi.

(10) Ovlašteni službenici nadležnih lučkih kapetanija i Ministarstva mogu, osim u iznimnim slučajevima kad se primjenjuju odredbe drugih propisa, posebnom odlukom zabraniti plovidbu plovilu i poduzeti druge mjere propisane Zakonom o plovidbi i lukama unutarnjih voda.

(11) Zapovjednici plovnih objekata i osobe pod čijim se nadzorom nalaze plutajući objekti, dužni su ovlaštenim službenicima nadležnih tijela omogućiti i olakšati provođenje nadzora za koji su ovlašteni, a osobito im omogućiti bez odlaganja pristup na plovilo.“

Članak 5.

U članku 12. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Posebno je zabranjeno izbacivati, izljevati ili ispuštati bilo koji oblik naftnog otpada ili smjesu takvog otpada sa vodom.

(3) U slučaju nenamjernog izbacivanja tvari iz stavka 1. i 2. ovoga članka ili bilo kakve opasnosti od takvog izbacivanja, zapovjednik mora odmah obavijestiti najbližu lučku kapetaniju s točnim opisom vrste tvari i mjesta izbacivanja.“

Članak 6.

U članku 13. stavku 1. iza riječi: „oštećena“ stavlja se zarez i dodaje se riječ: „nasukana“.

Članak 7.

Iza članka 13. dodaje se članak 13.a koji glasi:

„Članak 13.a

(1) Sportske aktivnosti, regate i druga javna događanja na unutarnjim vodama mogu se održavati samo uz prethodno odobrenje nadležne lučke kapetanije i uz uvjete utvrđene odobrenjem.

(2) Skijanje na vodi i slične aktivnosti dozvoljene su samo danju i pri dobroj vidljivosti i to na područjima koja su za to određena i označena na propisani način.

(3) Kupačima je zabranjeno plivati na plovnom putu, izvan ograđenog i obilježenog vodnog prostora uređenog kupališta.

(4) Kupanje i plivanje u lukama i sunčanje na izgrađenim lučkim obalama i gatovima zabranjeno je bez odobrenja upravitelja luke.

(5) Sportsko ronjenje zabranjeno je na područjima gdje može ometati plovidbu, a osobito

na ulazu u luke, na plovnom putu bez posebnog odobrenja, na mjestima određenim za stajanje plovila ili u njihovoj blizini, u područjima određenim za skijanje na vodi ili slične aktivnosti, u luci bez posebnog odobrenja i sl.“

Članak 8.

U članku 16. stavku 1. na kraju rečenice iza riječi: „obala“ dodaju se riječi: „na najkraćoj mogućoj trasi“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Akt o otvaranju i zatvaranju skelskog prijelaza donosi Ministarstvo.“

Članak 9.

U članku 18. stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Ispunjava li plovilo uvjete iz članka 17. ovoga Zakona, odnosno posjeduje li valjanu svjedodžbu iz stavka 1. ovoga članka, provjerava se inspekcijskim nadzorom.“

Članak 10.

U članku 19. stavku 1. riječ: „učestalog“ zamjenjuje se riječju: „učestalost“.

Članak 11.

Članak 24. briše se.

Članak 12.

Članak 30. mijenja se i glasi:

- „(1) Isprave plovila su upisni list i privremeni upisni list.
- (2) Knjige plovila su brodski dnevnik, popis posade i radio dnevnik. Knjige plovila izdaju lučke kapetanije.
- (3) Isprave i knjige propisane ovim Zakonom moraju biti napisane na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.
- (4) Visinu cijene obrazaca svih isprava i knjiga propisanih ovim Zakonom koje izdaje ministarstvo, odnosno lučke kapetanije, propisat će ministar.“

Članak 13.

U članku 34. stavku 3. riječi: „godinu dana“ zamjenjuju se riječima: „tri mjeseca“, a iza riječi: „prestaje“ dodaju se riječi: „i prije“.

U stavku 4. iza riječi: „izdaje“ dodaju se riječi: „lučka kapetanija koja će upisati plovilo ili“.

Članak 14.

U članku 35. riječi: „upisnog lista, privremenog upisnog lista ili dozvole za plovidbu čamca“ zamjenjuju se riječima: „isprava i knjiga iz članka 30. ovoga Zakona“

Članak 15.

Članak 38. mijenja se i glasi:

„(1) Plutajući objekt je sposoban za uporabu na određenoj lokaciji i za određenu namjenu pod uvjetom da:

1. udovoljava uvjetima propisanim Tehničkim pravilima,
2. ima ukrcan propisani broj stručno osposobljenih članova posade,
3. je smještaj i broj posade i drugih osoba na objektu u skladu s važećim propisima kojima se uređuju uvjeti boravka osoba na objektu,
4. je teret na objektu pravilno ukrcan, složen i osiguran u skladu s propisima,
5. ako je na odgovarajućem mjestu sigurno privezan ili usidren.

(2) Na utvrđivanje sposobnosti za uporabu, baždarenje, tehnički nadzor i pregled plutajućeg objekta na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 17. - 28. ovoga Zakona koje se odnose na plovilo.

(3) Na isprave i knjige plutajućih objekata na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. - 37. ovoga Zakona.

(4) Propis kojim se određuje način utvrđivanja sposobnosti za uporabu, pregled i nadzor, najmanji broj i stručna osposobljenost brodaraca na plutajućim objektima, isprave i knjige te oznake plutajućeg objekta donijet će ministar.“

Članak 16.

Članak 39. mijenja se i glasi:

„(1) Plutajući objekti upisuju se u očevidnik plutajućih objekata koji vodi lučka kapetanija za objekte koji se nalaze na području njezine mjesne nadležnosti.

(2) Na upis plutajućeg objekta na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o upisu plovila, ako nije drugačije određeno.

(3) Pored isprava iz članka 101. ovoga Zakona uz prijavu za prvi upis prilaže se lokacijska dozvola te akti propisani posebnim propisom o vodama (ugovor o zakupu/suglasnost lučke uprave).

(4) Akti iz stavka 3. ovoga članka prilažu se i u slučaju svake promjene mjesta priveza ili sidrenja.“

Članak 17.

Iza članka 39. dodaje se članak 39.a koji glasi:

„Članak 39.a

(1) Mali plutajući objekti upisuju se u očevidnik malih plutajućih objekata koji vodi lučka kapetanija za objekte koji se nalaze na području njezine mjesne nadležnosti.

2) Uz prijavu za prvi upis malog plutajućeg objekta, umjesto lokacijske dozvole, potrebno je priložiti mišljenje nadležnog upravnog tijela iz područja prostornog uređenja da njegova postava nije u suprotnosti s dokumentima prostornog uređenja.“

Članak 18.

Članak 40. mijenja se i glasi:

„(1) Čamac može ploviti u određenim područjima plovidbe i za određenu namjenu ukoliko:

1. udovoljava uvjetima propisanim Tehničkim pravilima za statutarnu certifikaciju čamaca unutarnje plovidbe,
2. čamcem upravlja osoba osposobljena za voditelja čamca odgovarajuće kategorije i ako je ukrcan propisani broj stručno osposobljenih članova posade,
3. je smještaj i broj osoba u čamcu u skladu s odredbama i uvjetima navedenim u ispravama i odobrenoj tehničkoj dokumentaciji čamca,
4. ako je teret na čamcu ukrcan, složen, raspoređen i osiguran u skladu s odredbama i uvjetima navedenim u ispravama i odobrenoj tehničkoj dokumentaciji čamca.

(2) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, čamcu se može utvrditi sposobnost za plovidbu morem ako udovoljava svim zahtjevima i uvjetima propisanim posebnim propisima za brodice.

(3) Sposobnost za plovidbu čamca utvrđuje lučka kapetanija, odnosno priznato klasifikacijsko društvo obavljanjem tehničkog pregleda i nadzora i posvjedočuje izdavanjem odgovarajućih isprava u skladu s odredbama Tehničkih pravila za statutarnu certifikaciju čamaca unutarnje plovidbe i drugih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(4) Pravna ili fizička osoba koja namjerava započeti gradnju ili preinaku čamca dužna je prije početka gradnje podnijeti prijavu gradnje nadležnoj lučkoj kapetaniji, odnosno priznatom klasifikacijskom društvu.”

Članak 19.

U članku 41. dodaju se stavci 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Tehnički pregled čamca obavlja lučka kapetanija koja može ovlastiti priznato klasifikacijsko društvo za obavljanje tehničkog pregleda pojedinog čamca, naročito u slučaju rekonstrukcije ili prenamjene čamca.

(4) Za tehnički pregled čamca plaća se naknada čiju visinu propisuje ministar.

(5) Sposobnost čamca za plovidbu provjerava se inspekcijskim nadzorom.“

Članak 20.

Iza članka 42. dodaju se članci 42.a i 42.b koji glase:

„Članak 42.a

(1) Tehnički pregledi čamaca mogu biti: osnovni, redoviti i izvanredni.

(2) Osnovni pregled je obavezan pregled kojem podliježe čamac prije početka korištenja prigodom:

- upisa u upisnik čamaca,

- izmjene namjene, granica plovidbe ili drugih svojstava čamca na koje se odnose odredbe

Tehničkih pravila za statutarnu certifikaciju čamaca unutarnje plovidbe.

(3) Osnovnim pregledom neće se provjeravati konstrukcija, uređaji i oprema čamca obuhvaćena ispravom o tehničkom nadzoru za vrijeme gradnje izdanom od priznatog klasifikacijskog društva.

(4) Redoviti pregledi su obvezni pregledi kojima podliježe postojeći čamac u vremenskim razmacima propisanim Tehničkim pravilima.

(5) Izvanredni pregled jest obavezan pregled kojem podliježe postojeći čamac:

- nakon što pretrpi nesreću ili se utvrde nedostaci koji mogu utjecati na njegovu sposobnost za plovidbu,

- prigodom popravaka ili obnove dijelova čamca,

- prigodom promjene namjene ili područja plovidbe.

(6) Voditelj čamca koji je pretrpio plovidbenu nesreću dužan je u najkraćem roku a najdulje tri dana prijaviti plovidbenu nesreću lučkoj kapetaniji koja će o tome sačiniti zapisnik.

Članak 42.b

(1) Baždarenje čamca obavlja lučka kapetanija.

- (2) Čamac se baždari prije upisa u upisnik čamaca.
- (3) Ako se popravkom ili preinakom čamca mijenja njegova tonaža ili se posumnja u pravilnost prethodnog baždarenja, taj se čamac mora ponovo baždariti.
- (4) Za baždarenje čamca plaća se naknada čiju visinu propisuje ministar.“

Članak 21.

Iza članka 43. dodaje se članak 43.a koji glasi:

„Članak 43. a

- (1) Čamci se upisuju u upisnik čamaca koji vodi lučka kapetanija nadležna prema mjestu prebivališta vlasnika čamca.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, čamac se može upisati kod lučke kapetanije nadležne prema mjestu gdje čamac pretežito boravi.“

Članak 22.

U članku 44. stavku 1. riječi: „i smatra se zapovjednikom plovila“ zamjenjuju se riječima: „za voditelja čamca“

Članak 23.

Iza članka 44. dodaje se članak 44.a koji glasi:

„Članak 44.a

- (1) Isprave čamca i osobne isprave voditelja čamca moraju se nalaziti na čamcu i uvijek biti dostupne u svrhu provjere.
- (2) Isprava o sposobnosti za plovidbu čamca koju izdaje strana država priznaje se uz uvjet uzajamnosti.
- (3) Ako čamac koji nije upisan na području Republike Hrvatske pripada stranom državljaninu koji nema boravište u Republici Hrvatskoj, a čamac nema isprave o sposobnosti za plovidbu, lučka kapetanija će zabraniti plovidbu čamcu dok se pregledom čamca ne utvrdi njegova sposobnost za plovidbu.
- (4) Odredba stavka 3. ovoga članka primjenjuje se i na čamac čije osobine očito ne odgovaraju ispravi o njegovoj sposobnosti za plovidbu.“

Članak 24.

U članku 45. alineja 1. mijenja se i glasi:

„- čamce duljine 2,5 metra ili kraće, ukupne snage porivnih strojeva 5 kW ili manje,“

U alineji 2. iza riječi: „plovilima“ dodaje se zarez i riječi: „plovilima u svrhu prikupljanja, spašavanja ili obavljanja radova,“

Članak 25.

U članku 54. stavku 1. zarez i riječi: „odnosno dozvolu za ukrcaj“ brišu se.

U stavku 2. riječi: „i dozvolama za ukrcaj“ brišu se.

Članak 26.

U članku 60. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Zapovjednik plovila zapovijeda plovidlom, posadom i svim drugim osobama na plovidlu.“

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Zapovjednik plovila ukrcava i iskrcava članove posade plovila.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 27.

U članku 62. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

Članak 28.

Članak 74. briše se.

Članak 29.

U članku 75. stavku 1. iza riječi: „izdavanjem upisnog lista“ dodaje se riječ: „ili“ a riječi: „ili dozvole za plovidbu čamca“ brišu se.

Članak 30.

U članku 77. stavku 4. iza riječi: „čamca“ dodaje se zarez i riječi: „oznaku plutajućeg objekta i malog plutajućeg objekta“.

Članak 31.

U članku 81. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Osoba na koju je vlasnik čamca prenio svoje pravo vlasništva dužna je u roku od 30 dana podnijeti nadležnoj lučkoj kapetaniji prijedlog za upis promjene podataka u upisniku čamaca.“

Članak 32.

U članku 85. stavku 1. točki 2. crtica i broj: „81.“ brišu se.

Članak 33.

U članku 89. alineja 4. briše se.

Članak 34.

Odredbe dijela trećeg, Glave III. naslova: “POSTUPAK ZA UPISIVANJE U UPISNIK PLOVILA” na odgovarajući način se primjenjuju i na postupak upisa plovnih objekata.

Članak 35.

Iza članka 98. dodaju se članci 98.a, 98.b i 98.c koji glase:

„Članak 98.a

(1) Uknjižba se može dopustiti samo na temelju javnih isprava ili privatnih isprava na kojima je potpise osoba čije pravo treba ograničiti, opteretiti ili prenijeti na drugu osobu ovjeralo tijelo nadležno za ovjeravanje potpisa.

(2) Na temelju privatne isprave koju je izdao opunomoćenik uknjižba protiv vlastodavca može se dopustiti samo ako punomoć koju je taj izdao glasi na određeni posao ili na određenu vrstu poslova, a od dana izdavanja punomoći do dana traženja uknjižbe nije proteklo više od jedne godine.

(3) Ovjera potpisa na privatnoj ispravi nije potrebna ako se na ispravi nalazi odobrenje tijela nadležnog za zaštitu prava i interesa osobe čije pravo treba ograničiti, opteretiti ili prenijeti na drugu osobu.

Članak 98.b

(1) Privatna isprava, na temelju koje se može dopustiti uknjižba, mora sadržavati, između ostalog propisanog, još i:

1. točnu oznaku plovila ili prava u pogledu kojega se uknjižba provodi,
2. izričitu izjavu osobe čije se pravo ograničava, opterećuje, ukida ili prenosi na drugu osobu da dopušta uknjižbu.

(2) Odredba stavka 1. točke 2. ovoga članka ne odnosi se na isprave o stjecanju prava vlasništva na domaćem ili stranom plovilu ako se traži prvi upis plovila u hrvatski upisnik plovila.

(3) Javne isprave na temelju kojih se dopušta uknjižba jesu:

1. isprave o pravnim poslovima koje je sastavio sud u granicama svojih ovlaštenja,
2. isprave koje su u propisanom obliku izdali sudovi ili tijela uprave, u granicama svojih nadležnosti, kojima zakon priznaje svojstvo ovršne isprave ili na temelju kojih se prema posebnim propisima može obaviti upis u javne knjige.

(4) Uknjižbe na temelju odluke stranog suda mogu se obaviti ako je ta odluka priznata u posebnom za to propisanom postupku.

Članak 98.c

(1) Kad se pravo vlasništva i druga stvarna prava na plovnom objektu stječu na temelju pravnog posla, za valjanost pravnog posla potreban je pisani oblik.

(2) Pravni posao koji nije sklopljen u pisanom obliku nema pravni učinak.

(3) Pravo vlasništva i druga stvarna prava na plovnom objektu mogu se steći, prenijeti, ograničiti i ukinuti jedino upisom u odgovarajući upisnik ili očevidnik.

(4) Odredbe stavka 3. ovoga članka ne odnose se na sljedeće slučajeve:

1. prijelaz prava vlasništva plovila na osiguratelja prihvaćanjem izjave osiguranika o napuštanju plovila ili isplatom naknade iz osiguranja,
2. stjecanjem prava iz stavka 1. ovoga članka nasljeđivanjem, dosjelošću i javnom sudskom prodajom.

(5) Odredbe ovoga članka primjenjuju se i na plovila u gradnji koja se grade u hrvatskim brodogradilištima od trenutka njihova upisa u upisnik plovila u gradnji.“

Članak 36.

U članku 103. stavku 1. iza riječi: „voda“ dodaju se riječi: „te pristaništa“.

Dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Plan iz stavka 1. ovog članka mora sadržavati elemente potrebne za izradu srednjoročnog (trogodišnjeg) plana davanja koncesija, sukladno propisu kojim se uređuju koncesije.“

Članak 37.

U članku 105. stavku 1. u alineji 1. broj: „501“ zamjenjuje se brojem: „500“ a broj: „000“ zamjenjuje se brojem: „100“.

U alineji 3. broj: „203“ zamjenjuje se brojem: „210“, broj: „300“ zamjenjuje se brojem „800“ a broj: „586“ zamjenjuje se brojem: „594“.

Članak 38.

Članak 106. mijenja se i glasi:

„Članak 106.

(1) Zabranjeno je ugrožavanje vodnog puta na bilo koji način.

(2) U postupku izrade tehničke dokumentacije za radove građenja, vađenja mineralnih sirovina i druge radove ili djelatnosti koji se obavljaju i utječu na vodni put, a za koje je prema posebnim propisima o prostornom uređenju i gradnji potrebno ishoditi propisani akt temeljem kojega se dozvoljava gradnja, investitor ili projektant mogu od Agencije za vodne putove ishoditi uvjete za projektiranje, a od lučke kapetanije nautičko tehničke uvjete za projektiranje.

(3) Ako za radove iz stavka 2. nije potrebna lokacijska dozvola investitor je dužan ishoditi suglasnost na glavni projekt od Agencije za vodne putove.

(4) Za radove uređenja vodnih putova, kao i za sve ostale radove za koje prema posebnim propisima o prostornom uređenju i gradnji nije potrebno ishoditi propisani akt o dozvoli gradnji, investitor je dužan ishoditi suglasnost Agencije za vodne putove.

(5) Izdavanje suglasnosti iz stavka 3. i 4. ovoga članka je upravni postupak.“

Članak 39.

Iza članka 106. dodaje se članak 106.a koji glasi:

„Članak 106.a

(1) Najkasnije 8 dana prije početka radova iz članka 106. ovoga Zakona, izvoditelj radova dužan je ishoditi prometnu suglasnost nadležne lučke kapetanije kojom se propisuju nautičko tehnički uvjeti izvođenja radova te određuju mjere sigurnosti plovidbe (način veza, sidrenja, po potrebi dodatno označavanje plovila, način komuniciranja među plovilima, obilježavanje radne dionice i sl.). Uz zahtjev za izdavanje prometne suglasnosti obavezno se prilažu suglasnosti Agencije za vodne putove za radove iz članka 106. stavka 3. i 4. ovoga Zakona i izvod iz tehničke dokumentacije s tehničkim opisom i elementima nacрта iz kojih je vidljiva lokacija i položaj radova ili građevine u odnosu na projektirani plovni put ili luku. Zahtjev mora sadržavati: predviđeni datum početka i završetka radova, točnu lokaciju izvođenja radova te plovna i druga tehnička sredstva za izvođenje radova.

(2) Neposredno prije početka radova iz stavka 1. ovoga članka, izvoditelj radova dužan je nadležnoj lučkoj kapetaniji prijaviti početak radova i ne može započeti sa radovima prije nego mu to lučka kapetanija odobri. Svaki prekid, nastavak i završetak radova izvoditelj je dužan odmah prijaviti nadležnoj lučkoj kapetaniji. Odobrenje lučke kapetanije potrebno je i u slučaju nastavka prekinutih radova.

(3) Izdavanje prometne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka je upravni postupak.“

Članak 40.

U članku 110. stavku 1. riječi: „u skladu sa standardima Međunarodne hidrografske organizacije“ zamjenjuju se riječima: „hidrografskog snimanja vodnih putova“.

Stavak 4. briše se.

Članak 41.

U članku 111. dodaje se stavak 1. koji glasi:

„(1) Investitor ili vlasnik objekata ili sredstava izgrađenih ili postavljenih na obali ili na unutarnjim vodama Republike Hrvatske dužni su ih održavati u takvom stanju da ne predstavljaju opasnost za ljudske živote, sigurnost plovidbe i okoliš. Ako takvi objekti ili sredstva ugrožavaju ili mogu ugroziti ljudske živote i sigurnost plovidbe, lučka kapetanija će odrediti mjere koje se moraju poduzeti da se ti objekti ili sredstva dovedu u ispravno stanje ili će narediti njihovo uklanjanje.“

Dosadašnji stavak 1. postaje stavak 2.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3. u kojem se, na oba mjesta, broj: „1.“ zamjenjuje se brojem: „2.“

Članak 42.

U članku 117. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Luke se prema namjeni razvrstavaju na:

- javne luke – luke koje imaju obvezu pružanja javnih usluga, u koje može uploviti plovilo u domaćem ili međunarodnom prometu radi obavljanja prekrcajnih operacija, opskrbe zalihama, smjene posade ili nekoga drugog razloga sukladno odredbama ovoga Zakona,
- privatne luke – luke koje ne obavljaju javne usluge, već služe lučkom korisniku za obavljanje osnovne gospodarske aktivnosti.“

Članak 43.

„Članak 118. mijenja se i glasi:

„U javnoj luci moraju se osigurati, u granicama raspoloživih kapaciteta, jednaki uvjeti korištenja usluga svim plovilima i svim osobama bez diskriminacije.“

Članak 44.

Članak 119. mijenja se i glasi:

„(1) Javne luke se prema značenju u lučkom sustavu razvrstavaju na:

- luke od državnog značaja,
- luke od županijskog značaja.

(2) Javnim lukama upravljaju lučke uprave prema odredbama ovog Zakona.

(3) Luka od državnog značaja je luka čiji je osnivač Republika Hrvatska i čiji je osnutak, razvoj i poslovanje od prometnog, gospodarskog i drugog interesa za Republiku Hrvatsku.

(4) Luka od županijskog značaja je luka čiji je osnivač županija i čiji je osnutak, razvoj i poslovanje od prometnog, gospodarskog i drugog interesa za županiju.

(5) U javnim lukama mora se osigurati održivost poslovanja i financijska stabilnost uvažavajući ekonomske kriterije vrednovanja tržišta lučkih usluga.“

Članak 45.

Članak 120. mijenja se i glasi:

„(1) Luka se otvara i razvrstava odlukom ministra.

(2) Luka može biti otvorena za domaći ili međunarodni promet ovisno o posebnim uvjetima opremljenosti, kapaciteta, prometne povezanosti i sigurnosti plovidbe kojima mora udovoljavati, te mjerilima za razvrstavanje.

(3) Smatra se da je luka koja je otvorena za međunarodni promet prema odredbama ovoga Zakona, otvorena i za domaći promet.

(4) Prije donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka mora biti utvrđeno lučko područje.

(5) Odluka iz stavka 1. ovoga članka donosi se nakon što se pregledom utvrdi da luka udovoljava uvjetima u pogledu opremljenosti i sigurnosti, odredbama posebnih propisa o gradnji kojima se regulira uporaba građevina i drugim uvjetima prema posebnim propisima.

(6) Postupak za otvaranje luke pokrenut će se na zahtjev.

(7) Za promjenu razvrstaja postojeće luke ministar donosi odluku na temelju zahtjeva kojeg podnosi upravitelj luke.

(8) Odluke iz stavka 1. i stavka 7. ovog članka su upravni akti.“

Članak 46.

U članku 121. u stavku 1. riječ: „djelatnosti“ zamjenjuje se riječju: „usluga“.

Stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 47.

U članku 122. stavci 2., 3. i 4. brišu se.

Članak 48.

U članku 123. stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) U javnim lukama za zemljišne čestice u vlasništvu Republike Hrvatske upisati će se u listu „B“ (vlastovnica) oznaka da njima upravlja nadležna lučka uprava.

(6) U listu „C“ na svim zemljišnim česticama koje su u sastavu lučkog područja javnih luka uknjižit će se pravo prvokupa u korist Republike Hrvatske.“

Članak 49.

U članku 124. stavci 2., 3. i 4. brišu se.

Članak 50.

U članku 125. riječi: „u lukama od državnog ili županijskoj značaja“ zamjenjuju se riječima: „u javnim lukama“.

Članak 51.

U članku 126. stavak 2. briše se.

Članak 52.

U članku 127. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Prijedlog plana iz stavka 1. ovog članka mora obuhvatiti dijelove lučkih područja, lučke djelatnosti i lučke građevine za koje se planira dati koncesija, planirane prihode od koncesija i rashode za koncesije, ocjenu očekivane gospodarske koristi od planiranih koncesija, te druge elemente prema propisu koji uređuje koncesije.“

Postojeći stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 53.

Članak 128. briše se.

Članak 54.

U članku 130. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi:

„5. redovito održavanje lučkih građevina, osim lučkih građevina čije održavanje je obveza koncesionara,

Iza točke 6. dodaje se točka 7. koja glasi:

„7. upravljanje javnim vodnim dobrom i vodnim dobrom na lučkom području.“

Članak 55.

Članak 131. mijenja se i glasi:

„(1) U vezi s obavljanjem poslova upravljanja lukom lučka uprava ima ovim Zakonom propisane javne ovlasti koje obuhvaćaju:

- upravljanje nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske koje se nalaze u sastavu lučkih područja javnih luka,
- davanje prava najma, zakupa, osnivanja prava služnosti ili prava građenja na vodnom dobru i javnom vodnom dobru u lučkom području,
- naplatu lučkih pristojbi,
- davanje koncesija za javne usluge, za obavljanje lučkih usluga,
- davanje koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra na lučkom području,
- davanje koncesije za javne radove, za građenje lučkih građevina, prema propisima o javno-privatnom partnerstvu,
- sklapanje ugovora o koncesiji,
- ubiranje naknade za koncesiju,
- potvrđivanje i objavu lučkih tarifa,
- uvid u poslovnu i financijsku dokumentaciju lučkih korisnika.

(2) U okviru javnih ovlasti lučka uprava donosi upravne i druge akte te odlučuje o pitanjima od značaja za razvitak luka.

(3) Protiv upravnih akata iz stavka 2. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu osim kada je to ovim ili drugim zakonom izričito isključeno.

(4) Za svako otuđenje ili opterećenje nekretnina iz stavka 1. alineja 1. lučke su uprave dužne pribaviti prethodno mišljenje tijela nadležnog za upravljanje državnom imovinom.“

Članak 56.

Članak 132. mijenja se i glasi:

„(1) Obavljanje javne službe financira se iz sredstava lučkih naknada.

(2) Za korištenje luka i pristaništa plaćaju se lučke naknade koje čine lučke pristojbe i naknada za koncesiju.

(3) Lučke pristojbe plaća plovilo koje koristi luku ili pristanište u svrhe definirane u članku 133. ovog Zakona.

(4) Naknadu za koncesiju plaća lučki operater i/ili lučki korisnik sukladno ugovoru o koncesiji.

(5) Negativna razlika između prihoda i troškova obavljanja javne službe nadoknađuju se u državnom proračunu za luke od državnog značaja odnosno u županijskom proračunu te proračunu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave za luke županijskog značaja.

(6) Lučka uprava dužna je voditi odvojenu evidenciju prihoda za svaku pojedinu luku i pristanište na području svoje nadležnosti.“

Članak 57.

U članku 133. stavku 1. točki 1. riječ: „upotrebu“ zamjenjuje se riječju: „uporabu“ a riječ: „pontona“ zamjenjuje se riječju: „pristana“.

Točke 4. i 5. brišu se.

Stavci 5. i 6. brišu se.

U stavku 2. riječ: „pontona“ zamjenjuje se riječju: „pristana“

Članak 58.

Članak 134. mijenja se i glasi:

„Strana i domaća plovila izjednačena su u pogledu obveze plaćanja i visine lučkih pristojbi.“

Članak 59.

Članak 135. mijenja se i glasi:

„Hrvatska javna i vojna plovila oslobođena su plaćanja lučkih pristojbi.“

Članak 60.

U članku 136. riječ: „prethodnu“ briše se.

Članak 61.

Iza članka 136. dodaju se članci 136.a i 136.b koji glase:

„Članak 136.a

- (1) Naknada za koncesiju za obavljanje lučkih usluga u javnim lukama i javnim pristaništima sastoji se od stalnog i promjenjivog dijela.
- (2) Stalni dio naknade iz stavka 1. ovog članka plaća se s naslova korištenja lučkog područja i to u jednokratnom godišnjem iznosu.
- (3) Promjenjivi dio naknade iz stavka 1. ovog članka plaća se u ovisnosti o ostvarenoj poslovnoj aktivnosti koncesionara u postotku od ostvarenog prihoda.
- (4) Kriterije za određivanje naknade za koncesiju iz stavka 1. ovog članka donosi ministar.

Članak 136.b

- (1) Naknada za koncesiju za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra na lučkom području privatnim lukama i privatnim pristaništima plaća se kao stalan dio jednak osnovici za obračun naknade za koncesiju čiju visinu propisuje ministar.
- (2) Temeljni kriterij za određivanje osnovica iz stavka 1. ovog članka su troškovi upravljanja lukom ili pristaništem koje u okviru svojih nadležnosti ima lučka uprava.“

Članak 62.

Članak 138. mijenja se i glasi:

„Djelatnosti lučke uprave su:

1. organizacija i nadzor pristajanja i manevriranja plovila u luci,
2. kontrola lučkog prometa, ulazaka i izlazaka prijevoznih sredstava i tereta,
3. održavanje zajedničkih lučkih građevina na lučkom području,
4. održavanje reda u luci, visokog stupnja sigurnosti i zaštite okoliša u luci,
5. izgradnja i modernizacija lučkih građevina u ime Republike Hrvatske,
6. upravljanje slobodnom zonom na lučkom području koja je osnovana odlukom Vlade Republike Hrvatske sukladno propisima koji uređuju slobodne zone,
7. obavljanje stručnih poslova u svezi s davanjem koncesija,
8. nadzor ugovora o koncesiji,
9. marketing i promocija lučkog prometnog pravca na transportnom tržištu,
10. promoviranje ulaganja u luke temeljem modela javno-privatnog partnerstva,
11. osiguravanje pružanja usluga od općeg interesa ili za koje ne postoji gospodarski interes drugih gospodarskih subjekata,
12. izrada prijedloga planskih dokumenata za razvitak lučkog sustava na unutarnjim vodama,
13. tehnička pomoć tijelima lokalne i područne (regionalne) samouprave na području razvoja luka i pristaništa,
14. drugi poslovi određeni zakonom.“

Članak 63.

Članak 139. briše se.

Članak 64.

U članku 140. stavak 1. riječi: „iz njezinih prihoda koje čine“, zamjenjuju se riječima: „iz prihoda“.

U stavku 1. točka 1. riječ: „pristojbe“ zamjenjuje se riječju: „naknade“.

Dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. prihodi iz članka 133. ovog Zakona.“

Dosadašnja točka 3. postaje točka 4.

U stavku 2. iza riječi „članka 103.“ dodaju se riječi: „ovoga Zakona“ iza kojih se stavlja točka, dok se riječi: „te sukladno programu iz članka 128. ovoga Zakona, ovisno o razvrstaju pojedine luke“ brišu.

Članak 65.

U članku 141. stavku 2. točki 1. dodaje alineja e) koja glasi:

„e) prihvat otpada koji uobičajeno nastaje na plovilu, a koji može uključivati i obradu tog otpada,“

Članak 66.

Članak 143. mijenja se i glasi:

„(1) Lučke djelatnosti u javnim lukama i javnim pristaništima smiju se obavljati na temelju koncesije i to:

- koncesije za javne usluge, za obavljanje lučkih usluga,
- koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra iz čl. 141. ovog Zakona,
- koncesije za javne radove, za građenje lučkih građevina, prema propisima o javno-privatnom partnerstvu.

(2) Lučke usluge u privatnim lukama i privatnim pristaništima obavljaju se temeljem koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra.

(3) Koncesije iz stavaka 1. i 2. ovog članka daju se temeljem propisa o koncesijama i propisa o javnoj nabavi, osim ako je ovim Zakonom izričito drugačije određeno.

(4) Koncesije iz stavaka 1. i 2. ovog članka daje lučka uprava, uz suglasnost Ministarstva.

(5) Pravna zaštita u postupku davanja svih koncesija uređenih ovim Zakonom provodi se u skladu s propisima kojima se uređuju koncesije i javna nabava.

(6) Iznimno od odredbi stavaka 1. i 2. ovog članka, za obavljanje špeditorske usluge i lučke agenture nije potrebna koncesija.“

Članak 67.

Članak 144. mijenja se i glasi:

„(1) Rok na koji se daje koncesija u javnim lukama i javnim pristaništima određuje se vrstom koncesije i planskim dokumentima temeljem kojih se daje koncesija, a najduže:

1. Koncesije za javne usluge, za obavljanje lučkih usluga:
 - za nautičke usluge do 5 godina,
 - za transportne usluge do 15 godina.
 2. Koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra, za ostale gospodarske djelatnosti koje se obavljaju na lučkom području – do 25 godina.
 3. Koncesije za javne radove, kada se koncesija daje za građenje lučkih građevina, prema modelu javno-privatnog partnerstva – do 30 godina.
- (2) Rok za davanje koncesije za lučke usluge u privatnim lukama i privatnim pristaništima koje se obavljaju temeljem koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra, određuje se prema trajanju gospodarske aktivnosti koja je osnova za davanje koncesije, a najduže do 50 godina.
- (3) Na temelju odluke o davanju koncesije lučka uprava potpisuje ugovor o koncesiji s koncesionarom.
- (4) Rokovi iz stavka 1. ovog članka mogu se produljiti za 50% vremena, uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske, a za 100% vremena uz suglasnost Hrvatskoga sabora, posebno u slučajevima ukoliko se traži značajno ulaganje koncesionara.“

Članak 68.

Iza članka 144. dodaje se članak 144.a koji glasi:

„Članak 144.a

- (1) Za obavljanje špediterskih usluga i agenture u brodarstvu na lučkom području potrebno je upisati se u popis pružatelja navedenih usluga kojeg vodi i javno objavljuje lučka uprava.
- (2) Na upis iz stavka 1. ovoga članka ima pravo gospodarski subjekt koji:
 - je registriran za obavljanje navedenih djelatnosti,
 - ima odgovarajuća ovlaštenja po posebnim propisima,
 - nema porezni dug i nije u postupku stečaja ili likvidacije,
 - podnese izjavu kako će obavljati djelatnost sukladno pozitivnim zakonskim propisima, uzancama, običajima i pravilima struke.
- (3) O upisu u popis iz stavka 1. odlučuje lučka uprava Rješenjem koje je upravni akt i na koje se može podnijeti žalba Ministarstvu.
- (4) Lučka uprava Rješenjem će naložiti brisanje gospodarskog subjekta ukoliko više ne ispunjava uvjete iz stavka 2. ili uvjete za obavljanje djelatnosti prema općim propisima.
- (5) Lučka uprava može naložiti brisanje gospodarskog subjekta ukoliko:
 - kasni s plaćanjem obveza lučkoj upravi dulje od 30 dana,
 - ne obavlja djelatnost iz popisa pružatelja navedenih usluga dulje od dvije godine.“

Članak 69.

Članak 145. mijenja se i glasi:

„Uvjeti za davanje koncesija određuju se sukladno propisima o koncesijama i javnoj nabavi.“

Članak 70.

Članak 146. mijenja se i glasi:

„(1) Koncesija se daje temeljem javnog nadmetanja.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka koncesija za privatnu luku i privatno pristanište daje se neposredno na zahtjev gospodarskog subjekta, ako postojeća i/ili planirana gospodarska aktivnost gospodarskog subjekta na određenoj lokaciji čini s predmetom koncesije za koju se zahtjev podnosi, neodvojivu tehnološku ili funkcionalnu cjelinu, te koncesija služi isključivo za obavljanje te gospodarske aktivnosti.

(3) U zahtjevu za koncesiju iz stavka 2. ovog članka podnositelj zahtjeva uz druge uvjete sukladno propisima o koncesijama i ovog Zakona mora dostaviti dokaze da ima riješene imovinskopravne odnose na području za koje traži koncesiju.

(4) Radi provedbe ugovora o koncesiji za obavljanje lučkih usluga, može se neposredno na zahtjev koncesionara dodijeliti koncesija za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra,

(5) Prilikom provođenja postupka davanja koncesija davatelji koncesija obvezni su, u odnosu na sve pravne i fizičke osobe, poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana, načelo slobode pružanja usluga, načelo učinkovitosti, kao i ostala temeljna načela iz Ustava Republike Hrvatske te Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kao i načela navedena u općem propisu o koncesijama i javnoj nabavi.“

Članak 71.

Članak 147. mijenja se i glasi:

„(1) Lučka uprava pokreće postupak davanja koncesije za lučke djelatnosti sukladno srednjoročnom (trogodišnjem) planu davanja koncesija i drugim planskim dokumentima.

(2) Ministarstvo može na temelju Strategije razvitka riječnog prometa Republike Hrvatske i srednjoročnog plana razvitka vodnih putova i luka unutarnjih voda ograničiti broj koncesija koje se izdaju za privatne luke i pristaništa u slučaju da to može bitno narušiti poslovanje koncesionara u javnim lukama. “

Članak 72.

Članak 148. mijenja se i glasi:

„Lučki operater smije obavljati prekrcaj za osobne potrebe uz obvezu postupanja u skladu s odredbama članka 118. ovoga Zakona.“

Članak 73.

Članak 149. briše se.

Članak 74.

Članak 150. mijenja se i glasi:

„Gospodarski subjekt koji podnosi zahtjev za koncesiju za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra u privatnim lukama i privatnim pristaništima radi obavljanja

lučkih usluga, osim uvjeta sukladno općem propisu o koncesijama i javnoj nabavi, mora dostaviti sljedeću dokumentaciju:

1. dokaze da je registriran za obavljanje lučke usluge,
2. dokaze da posjeduje odgovarajuće kadrove i financijsku sposobnost sukladno obujmu i vrsti usluge za koje traži koncesiju,
3. rok na koji traži koncesiju sukladno rokovima iz članka 144. ovog Zakona,
4. plan i program rada za razdoblje za koje se daje koncesija,
5. analizu gospodarske opravdanosti,
6. studiju ispunjavanja tehnoloških i sigurnosnih uvjeta za luku,
7. analizu utjecaja na okoliš,
8. predloženu naknadu za koncesiju koja mora biti viša ili jednaka od osnovice za koncesiju.“

Članak 75.

Članak 151. briše se.

Članak 76.

Članak 152. briše se.

Članak 77.

Članak 153. briše se.

Članak 78.

U članku 154. stavku 2. iza riječi: „lučka uprava“ stavlja se točka a riječi: „koja je dužna kontinuirano pratiti njihovo poštivanje“ brišu se.

Dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Lučke tarife sastavni su dio ugovora o koncesiji.“

Članak 79.

U članku 155. stavku 1. riječi: „dano Odobrenje“ zamjenjuju se riječima „dana koncesija“.

Stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 80.

Članak 156. mijenja se i glasi:

„(1) Kopiju izvješća o izvršavanju ugovora o koncesiji koja su propisana posebnim propisom o koncesijama i koja se dostavljaju ministarstvu nadležnom za financije, lučka uprava dužna je dostavljati Ministarstvu.

(2) U svrhu praćenja i izvršavanja ugovora o koncesiji lučka uprava može zatražiti stručnu pomoć od stručno osposobljene osobe.“

Članak 81.

U članku 157. riječ: „namjenu“ se zamjenjuje riječju: „funkciju“.

Članak 82.

U članku 159. stavku 1. riječ: „namjenu“ zamjenjuje se riječju: „funkciju“.

Točke 5. i 10. brišu se.

Dosadašnje točke 6.- 9. postaju točke 5.- 8.

Članak 83.

Iza članka 159. dodaju se članci 159.a, 159.b i 159.c koji glase:

„Članak 159.a

- (1) Pristanište se otvara i razvrstava prema funkciji odlukom Ministra.
- (2) Odlukom iz stavka 1. ovog članka određuje se upravitelj pristaništa i pristanišno područje.
- (3) Pristanište za potrebe tijela državne uprave otvara se odlukom Vlade Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.
- (4) Na odluku o otvaranju pristaništa odgovarajuće se primjenjuju preostale odredbe iz članka 120. ovog Zakona.

Članak 159.b

Za obavljanje lučke djelatnosti u pristaništu potrebna je koncesija.

Članak 159.c

- (1) Za obavljanje privremenih prekrčajnih operacija za osobne potrebe izvan lučkog područja na rok do godinu dana (npr. ukrcaj/iskrcaj pijeska, šljunka, građevnog materijala, drvene građe) a koje mogu uključivati i privremeno odlaganje materijala, pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik mogu zahtjevom nadležnoj lučkoj upravi zatražiti otvaranje tovarišta.
- (2) Za obavljanje djelatnosti na tovarištu nije potrebna koncesija.
- (3) Uz zahtjev iz stavka 1. ovog članka prilaže se i odgovarajuće prethodno dobiveno odobrenje sukladno propisima o vodama.
- (4) Lučka uprava temeljem zahtjeva iz stavka 1. ovog članka donosi rješenje u kojem se posebno navodi:
 - odgovorna osoba tovarišta – podnositelj zahtjeva,
 - namjena tovarišta,
 - rok na koji se tovarište otvara,
 - najveći opseg djelatnosti dozvoljene na tovarištu,
 - naknada za nadzor rada tovarišta, a koja predstavlja prihod lučke uprave.
- (5) Rješenje iz stavka 1 je upravni akt na koji se može podnijeti žalba Ministarstvu.
- (6) Uvjete za otvaranje tovarišta donosi ministar.“

Članak 84.

U članku 168. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvoljeno je obavljati privremene prekrcajne operacije za vlastite potrebe u tovarištu ili izvan lučkog područja u svrhu spašavanja, odnosno razloga sigurnosti plovidbe.“

Članak 85.

U članku 172. stavku 1. riječ: „Ministarstva“ zamjenjuje se riječima: „Agencije za vodne putove“.

Članak 86.

Iza članka 181. dodaju se članci 181.a, 181.b i 181.c koji glase:

„181. a

Ugovorom o agentiranju u brodarstvu, brodarski agent se obvezuje na temelju opće ili posebne punomoći, u ime i za račun nalogodavatelja obavljati brodarske agencijske poslove te poslove pomaganja, posredovanja i zastupanja, a nalogodavatelj se obvezuje brodarskom agentu nadoknaditi troškove i platiti nagradu.

181. b

Poslovi agentiranja u brodarstvu posebice jesu:

- prihvaćanje i otpremanje brodova,
- posredovanje pri sklapanju ugovora o iskorištavanju brodova,
- opskrba zalihama
- briga o posadi i putnicima

181. c

Uvjete za obavljanje djelatnosti brodarskog agenta, prava i obveze brodarskog agenta propisat će ministar.“

Članak 87.

U cijelom tekstu Dijela šest naslova: „PLOVIDBENE NESREĆE“ riječ: "plovilo" u odgovarajućem rodu, broju i padežu zamjenjuje se riječju: "plovni objekt" u odgovarajućem rodu, broju i padežu.

Članak 88.

U cijelom tekstu Dijela sedam naslova: „LUČKE KAPETANIJE I NADZOR“ riječ: "plovilo" u odgovarajućem rodu, broju i padežu zamjenjuje se riječju: "plovni objekt"

u odgovarajućem rodu, broju i padežu.

Članak 89.

U članku 210. stavku 1. točki 1. iza riječi: „plovidbu“ dodaju se riječi: „ili uporabu“.

U točki 2. iza riječi: „pristaništima“ i zarez dodaje se riječ: „tovarištima“ i stavlja se zarez.

Članak 90.

U članku 211. u alineji 3. iza broja: „17.“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „38. i 40.“.

Članak 91.

U članku 214. stavku 1. iza riječi: „pristaništa“ i zarez dodaje se riječ: „tovarišta“ i stavlja se zarez, a riječi: „odnosno Agencije“ zamjenjuju se riječima: „Agenciji, odnosno korisniku tovarišta“.

Članak 92.

U članku 219. stavku 1. alineja 2. briše se.

Članak 93.

U članku 220. na kraju stavka 3. dodaju se riječi: „inspektora sigurnosti plovidbe izjavljena temeljem članka 212., 216., 217. i 218. ovoga Zakona.

Članak 94.

U članku 222. stavku 2. iza riječi: „može“ dodaju se riječi: „voditelju čamca“ i stavlja se zarez dok se kosa crta i riječi: „dozvole za ukrcaj“ brišu.

U stavku 3. iza riječi: „članka“ dodaju se riječi: „voditelj čamca“ i stavlja se zarez.

Članak 95.

Naslov iznad članka 227. i članak 227. mijenjaju se i glase:

„Prekršajne odredbe

Članak 227.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- 1) ne postupa u skladu s naredbama i odlukama lučke kapetanije kojima se ograničava plovidba ili propisuju posebni uvjeti plovidbe (članak 6. stavak 3.),
- 2) s plovila izbaciti, izlije ili ispusti predmete i stvari koje mogu ugroziti sigurnost plovidbe, živote i zdravlje ljudi ili onečistiti okoliš (članak 12.),
- 3) postavi plutajući objekt na unutarnjim vodama bez lokacijske dozvole ili protivno lokacijskoj dozvoli i aktima izdanim prema posebnom propisu o vodama (članak 39. stavak 3.)
- 4) ne održava luku, odnosno pristanište na način da osigurava siguran privez plovila (članak 160. stavak 3.),
- 5) obavlja komercijalni prijevoz bez odobrenja Ministarstva (članak 178. stavak 1.),
- 6) vadi potonulu stvar bez odobrenja nadležne lučke kapetanije ili ako o početku, prekidu, nastavljanju ili napuštanju radova bez odgađanja ne obavijesti lučku kapetaniju koja je izdala odobrenje (članak 194. stavak 2. i 7.),
- 7) ne poduzme ili ne poduzme u određenom roku odgovarajuće mjere ili ne obavi potrebne radove koje je naredila inspekcija sigurnosti plovidbe (članak 214., 215. i 216.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba – obrtnik.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Novčanom kaznom iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka kaznit će se strani prijevoznik ako obavlja domaći prijevoz bez prethodnog odobrenja Ministarstva. (članak 179. stavak 2.)“

Članak 96.

U članku 228. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 80.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- 1) po nalogu nadležne lučke kapetanije ne ukloni s unutarnjih voda oštećeno, nasukano, potopljeno, neupisano, trajno povučeno iz plovidbe ili brisano plovilo (članak 13.),
- 2) uspostavi skelski prijelaz bez propisanog akta Ministarstva (članak 16. stavak 3.),
- 3) se utvrdi da plovilo nije sposobno za plovidbu (članak 17. i 18.),
- 4) postupi protivno članku 21. ovoga Zakona,
- 5) ne podnese zahtjev za ponovno baždarenje plovila (članak 28.),
- 6) za obavljanje radova na vodnom putu nije ishodila prometnu suglasnost nadležne lučke kapetanije ili ne prijavi nadležnoj lučkoj kapetaniji početak, prekid, nastavak i završetak radova (članak 106.a),
- 7) u roku koji mu je odredila nadležna lučka kapetanija ne postavi propisana svjetla i znakove ili ih ne održava u ispravnom stanju (članak 111. stavak 2.),
- 8) pružanje lučkih usluga naplaćuje iznad maksimalnog iznosa utvrđenog lučkim tarifama (članak 154.),

- 9) u luci obavlja djelatnost koja ugrožava sigurnost ljudi ili plovila, onečišćuje okoliš, odnosno obavlja druge aktivnosti protivno propisanom redu u luci (članak 161. stavak 1.),
- 10) ne odredi područje u luci na kojem je dopušteno rukovanje opasnim tvarima (članak 166. stavak 1.),
- 11) ne pribavi propisane svjedodžbe iz članka 167. ovoga Zakona.“

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba – obrtnik.“

Članak 97.

Članak 229. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, vlasnik ili brodar ako:

- 1) plovilo boravi u raspredi bez odobrenja ili protivno odobrenju lučke kapetanije (članak 14.),
- 2) kao zapovjednika ukrca osobu koja nema brodarsku knjižicu i/ili nema odgovarajuću svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti (članak 47. i 54.),
- 3) u zakonskom roku ne podnese zahtjev za brisanje plovila (članak 85. stavak 4.),
- 4) u zakonskom roku ne podnese prijedlog za upis promjene podataka u listu „B“ uloška glavne knjige upisnika plovila, (članak 93. stavak 4.)

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba – obrtnik.“

Članak 98.

U članku 230. stavku 1. broj: „15.000,00“ zamjenjuje se brojem: „10.000,00“ a iza riječi: „plovila“ dodaju se riječi: „ili član posade koji ga zamjenjuje, odnosno osoba koja nadzire plutajući objekt“.

Točke 3. i 4. brišu se, a dosadašnje točke 5. do 11. postaju točke 3. do 9.

U stavku 2. riječi: „točke 4. i“ zamjenjuju se riječju: „točka“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se osoba koja upravlja čamcem za prekršaj iz stavka 1. točka 6. ovoga članka.“

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. riječi: „točke 4. i“ zamjenjuju se riječju: „točka“, riječ „prema“ briše se, a riječ „primijeniti“ zamjenjuje se riječju „izreći“.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. briše se brojka „3“ a riječ „primijeniti“ zamjenjuje se riječju „izreći“.

Članak 99.

U članku 231. stavku 1. broj: „10.000,00“ zamjenjuje se brojem: „5.000,00“ a iza riječi „plovila“ dodaju se riječi: „ili član posade koji ga zamjenjuje, odnosno osoba koja nadzire plutajući objekt“.

Točka 1. mijenja se i glasi: „1) na plovilu nema bilo koje isprave i knjige iz članka 30. i 35. ovoga Zakona“,

Iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

„2) se u knjige plovila ne unose propisani podaci o važnijim događajima i obavljenim radnjama na plovilu te svi podaci u svezi s plovidbom, vodnim putom i plovilom (članak 29. stavak 2.).

Dosadašnje točke 2. do 11. postaju točke 3. do 12.

Stavak 2. briše se.

Članak 100.

U članku 232. broj: „10.000,00“ zamjenjuje se brojem: „5.000,00“.

Članak 101.

U članku 234. stavku 1. broj : „50.000,00“ zamjenjuje se brojem: „30.000,00“ a riječi: „članku 10.“ zamjenjuju se riječima: „propisu iz članka 10. stavka 3.“.

U stavku 2. broj : „15.000,00“ zamjenjuje se brojem: „10.000,00“.

Članak 102.

Članak 235. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba vlasnik čamca ako:

1) čamac nije sposoban za plovidbu (članak 40.),

2) čamac ne podvrgne osnovnom, redovitom ili izvanrednom tehničkom pregledu (članak 42.a),

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba vlasnik čamca i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba – obrtnik vlasnik čamca.“

Članak 103.

Iza članka 235. dodaju se novi članci 235.a, 235.b i 235.c koji glase:

„Članak 235.a

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se osoba koja upravlja čamcem ako:

- 1) čamac nije sposoban za plovidbu, (članak 40.)
- 2) nije stručno osposobljena za vođitelja čamca, (članak 44. stavak 1).

Članak 235.b

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako postavi na unutarnjim vodama mali plutajući objekt koji nije upisan u propisani očevidnik nadležne lučke kapetanije. (članak 39a)

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba – obrtnik.

Članak 235.c

Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 2.500,00 kuna kaznit će se osoba koja upravlja čamcem ako:

- 1) ne prijavi plovidbenu nesreću čamca u propisanom roku (članak 42a, stavak 6),
- 2) postupi protivno propisu iz članka 44. stavak 2. ovoga Zakona,
- 3) se na čamcu ne nalaze isprave čamca i osobne isprave vođitelja čamca (članak 44a),
- 4) čamac ne vije zastavu Republike Hrvatske (članak 76. stavak 3.).“

Članak 104.

U članku 236. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Novčanom kaznom u iznosu od 8.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba – obrtnik.“

Članak 105.

U članku 237. stavku 1. broj „100.000,00“ zamjenjuje se brojem: „50.000,00“.

U stavku 2. broj: „5.000,00“ zamjenjuje se brojem: „3.000,00“.

Članak 106.

Članak 238. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- 1) na lučkom području obavlja lučke djelatnosti bez koncesije lučke uprave (članak 143.),

- 2) u pristaništu obavlja lučke djelatnosti bez koncesije lučke uprave (članak 159.b),
- 2) nastavi s obavljanjem privremenih prekrcajnih operacija u tovarištu nakon proteka roka na koji je tovarište otvoreno, (članak 159.c),
- 3) obavlja lučke djelatnosti izvan lučkog područja (članak 168.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 7.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba – obrtnik.
- (3) Novčanom kaznom i iznosu od 3.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.“

Članak 107.

Iza članka 238. dodaje se novi članak 238.a koji glasi:

„Članak 238.a

- (1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba brodarski agent koji postupi protivno odredbama propisa iz članka 181.c ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba brodarski agent i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.“

Članak 108.

U članku 239. stavku 2. broj: „15.000,00“ zamjenjuje se brojem: „5.000,00“.

Dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba – obrtnik.“

Članak 109.

Iza članka 239. dodaje se novi članak 239.a koji glasi:

„Članak 239.a

- (1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba organizator športskog natjecanja koji postupi protivno članku 13.a stavku 1. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.“

Članak 110.

U članku 240. stavku 2. riječ: „prema“ briše se, a riječ: „primijenjena“ zamjenjuje se riječi: „izrečena“.

Članak 111.

U članku 241. stavku 1. iza riječi „posade“ dodaju se riječi „ili osoba koja upravlja čamcem“.

U stavku 2. riječ: „primijenit“ zamjenjuje se riječju: „izreći“, a broj: „3.“ zamjenjuje se brojem „4.“

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 112.

Upravni postupci pokrenuti po odredbama Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda (Narodne novine br. 109/07, 132/07 i 51/13) do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 113.

(1) Ako u dokumentima prostornog uređenja jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave nisu određene lokacije na kojima je planirana mogućnost postavljanja malih plutajućih objekata, nadležna lučka kapetanija može prilikom prvog upisa, privremeno, a najdulje do određivanja lokacija za postavljanje malih plutajućih objekata u dokumentima prostornog uređenja, odobriti postavljanje malih plutajućih objekata i bez mišljenja nadležnog upravnog tijela iz područja prostornog uređenja. (članak 39.a)

(2) Privremeno odobrenje za postavljanje malog plutajućeg objekta obvezno sadrži rok na koji se izdaje te obvezu vlasnika da po nalogu nadležne lučke kapetanije odmah ukloni objekt sa unutarnjih voda.

Članak 114.

(1) Koncesije izdane prema Zakonu o lukama unutarnjih voda (NN 142/98 i 65/02) mogu se izmijeniti temeljem pozitivnih pravnih propisa o koncesijama.

(2) Odobrenja izdana prema Zakonu o plovidbi i lukama unutarnjih voda (NN 109/07,132/07 i 51/13) ostaju na snazi do isteka roka na koji su izdana.

(3) Odobrenja iz stavka 2. ovog članka mogu se ukinuti iz razloga propisanih člankom 152. i člankom 153. Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda (NN 109/07,132/07 i 51/13).

Članak 115.

Vlada Republike Hrvatske donijeti će Srednjoročni plan razvitka vodnih putova i luka unutarnjih voda te pristaništa, iz članka 103. Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda (Narodne novine br. 109/07, 132/07 i 51/13), u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 116.

Ministar će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti propis:

- o uvjetima za obavljanje djelatnosti agenture u brodarstvu iz članka 181.c koji je dodan člankom 86. ovoga Zakona
- kojim se određuje način utvrđivanja sposobnosti za uporabu, pregled i nadzor, najmanji broj i stručna osposobljenost brodaraca na plutajućim objektima, isprave i knjige te oznake plutajućeg objekta iz članka 38. stavaka 4. koji je dodan člankom 15. ovoga Zakona.
- o visini naknade koju za tehničke preglede i baždarenje čamaca naplaćuju lučke kapetanije iz članka 41. stavka 4. koji je dodan člankom 19. ovoga Zakona i iz članka 42.b stavka 4. koji je dodan člankom 20. ovoga Zakona.

Članak 117.

Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti propise o:

- uvjetima za otvaranje tovarišta iz članka 159.c , koji je dodan člankom 83. ovoga Zakona.
- kriterijima za određivanje visine koncesijskih naknada iz čl. 136.a i 136.b. koji je dodan člankom 61. ovoga Zakona.
- visini cijene obrazaca svih isprava i knjiga koje izdaje Ministarstvo i lučke kapetanije iz članka 30. stavka 4., koji je dodan člankom 12. ovoga Zakona.

Članak 118.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Članak 119.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora izraditi i izdati pročišćeni tekst Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda.